

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Loci theologici

Hafenreffer, Matthias

Wittebergae, 1622

VI. Locus. De fine mundi

[urn:nbn:de:bsz:31-122765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122765)

VI. LOCUS.
DE FINE
MUNDI.

Hactenus de fine singulorum, quid verò de Fine universi: numne Mundus hic æternum durabit: an suum etiam finem habiturus est?

Sicuti hic Mundus initium habuit, quod in Loco Creationis demonstratum est: ita quoque habiturus est Finem.

Psal. 102, 26. Initio terram fundasti: & Opera manuum tuarum sunt Cæli. Ipsi peribunt, tu autem permanes: & sicut vestimentum veterascent. Et sicut indumentum mutabis eos, & mutabuntur: Tu autem ipse es, & anni tui non deficient.

Esai. 51, 6. Cæli sicut fumus dissolventur, & terra sicut vestimentum putrescet.

Luc. 21, 33. Cælum & terra transibunt: Verba autem mea non transibunt.

1. Ioh. 2, 17. Mundus transit, & concupiscentia eius.

Quando futurus est Mundi Finis?

Diem aut horam mundi interitus nemo definire potest: sed in propinquo esse: certis Scriptura testimoniis & signis, quæ præcessura sunt, hæud obscure patet.

Marc. 13, 31. Cælum & terra transibunt, verba a. mea non transibunt. De die autem illa vel hora, nemo scit, neq; Angeli in celo, neq; filius, nisi Pater.

1. Ioh. 2, 18. Filtoli, novissima hora est.

1. Pet. 4, 7. Omnium finis appropinquavit. Estote itaq; temperantes, & sobrii ad Orationes.

MORT.

urate Spi-
sa militat
atrem mo-
m, delila-
, & Con-
te requi-
u de-
la petre
nforta &
lum indi-
: tamen
tam offi-
nem im-
ro totis,
apud ne
lynam.
and du-
Sed for-
ffenis)
lo peresi
etis; lar-
tia quælo
dio mih
Eleemo-
cipient
us Esent
quæ v.
non tantum
at rem
itata sunt

VI. LO.

Quæ v. testimonia, aut signa illa sunt, quæ
Mundi finem in propinquo esse
prælagiunt?

I. Daniel. cap. 2. Oblatam visionem Regis,
de quatuor Monarchiis interpretatur quarum postre-
ma & ultima est Romana, post quam nulla alia in
hoc mundo est expectanda.

II. Christus & Apostoli multa & varia Signa
annotarunt, quæ mundi finem sint præcessura: quo-
rum tamen aliquæ etiam Hierosolymitano excidio
congruebant. In illo verò signorum Indice præcipua
sunt:

Pseudopropheta, & varia religionum schismata.
Bella & rumores bellorum.

Seditiones item & mutationes regnorum.

Pestis, Fames, persequutiones piorum.

Hominum inobedientia, perfidia, crudelitas, Ebrietas,
Luxuries, Avaritia, Securitas, Epicureismus, Des-
peratio.

Signa in cælo, & mari & terra plurima.

De hisce & aliis, Matth. 24. Marc. 13. Luc. 21. 2.

Tim. 3, 1. 2. Petr. 3. 3.

III. Hisce omnibus addit Paulus revelationem
Antichristi, 2. Thess. 2, 3. Illum esse Pontificem Ro-
manum supra in Loco de Ecclesia, ex eodem Paulino
loco probatum est. Is cum hodie revelatus sit, & in-
terfectus Spiritu oris Domini: nihil aliud restat,
quàm ut illustratione adventus Dominici penitus de-
struatur.

Quomodo mundus interibit?

I. Per ignem.

2. Petr. 3, 7. Cæli, qui nunc sunt & terra, Dei ver-
bo repositi sunt, igni reservati.

Ibid.

Ibid. vers.
menta vero
sunt opera, &

Et 7. 1.

igni ardere

Et ita su

inopinatio p

Matth. 2

paret usque

hominis.

1. Thess.

ni sicut su

& securit

sicut dolo

Luc. 2

omnes, q

2. Pet

nocte.

Ue

ratem,

U

simus.

Lu

vestra i

superve

2. P

sint, qu

& pie

dum c

Il

tes,

reper

Ibid. vers. 10. Cæli magno fragore transibunt, Elementa vero calore solventur, terræq; & quæ in ipsa sunt opera, exurentur.

Et 7. 1, 2. Cæli ardentés solventur, & Elementa ignis ardore linquescent.

Et ita subito, ut cum impij minimè expectent, inopinato periturus sit.

Matth. 24, 27. Sicut fulgur exit ab Oriente, & apparet usque in Occidentem, ita erit & adventus Filij hominis.

1. Thess. 5, 2. Ipsi probè scitis: quoniam dies Domini sicut fur in nocte veniet. Cum enim dixerint, pax & securitas, tunc repentinus eis superveniet interitus, sicut dolor in utero habenti, & non effugient.

Luc. 21, 35. Tinquam laqueus enim superveniet in omnes, qui sedent super faciem omnis terre.

2. Petr. 2, 10. Adveniet dies Domini, sicut fur in nocte.

Quis est usus hujus Loci?

Ut sciamus, nos hic non habere manentem civitatem. Hebr. 13, 14.

Ut perpetuò in adventum Christi parati simus.

Luc. 21, 34. Attendite vobis, ne graventur corda vestra in crapula & ebrietate, & cum hujus vitæ, & superveniat in vos repentina dies illa.

2. Petr. 3, 11. Cum igitur hæc omnia dissolvenda sint, quales oportet vos esse, in sanctis conversationibus & pietatibus, expectantes & properantes in adventum diei Domini.

Ibid. v. 14. Propter quod charissimi, hæc expectantes, satagite, ut immaculati & incontaminati ab eo reperiamini cum pace.

Qui Errores hęc fugiendi ?

- I. Aristotelis, qui Mundum initij & finis ratione aeternum esse arbitratus est.
- II. Illusorum, qui caelestem doctrinam de Mundi fine rident.
2. Petr. 3, 3. Ubi est promissio adventus ejus ?
- III. Epicureorum, qui licet aliquid de Mundi fine credant, securę tamen in diem vivunt.
- Matth. 24, 37. Sicut erat in diebus Noe: ita erit & adventus Filij hominis. Sicut enim erat in diebus ante diluvium, comedentes & bibentes, nubentes, & nuptias tradentes, usque ad eum diem, quo intravit Noe in arcam, & non cognoverunt: donec venit diluvium, & tulit omnes: ita erit & adventus Filij hominis.

VII. LOCUS.

DE RESURRECTIONE MORTUORUM.

Quid intereunte Mundo futurum est de hominibus ?

- I. Qui mortui sunt, omnes resurgent.
- II. Qui verò in fine Mundi vivi deprehenduntur, illi mutabuntur.
1. Cor. 15, 11. Ecce Mysterium vobis dico. Non omnes quidem obdormiemus. Omnes tamen immutabimur in momento, in ictu oculi, in novissima tuba. Et mortui, resurgent incorrupti, & nos immutabimur

Recita